

Geachte fractievoorzitters,

Aan u als fractievoorzitters van de gekozen leden van het gemeentebestuur, wil ik verantwoording afleggen over het volgende:

Ik ben Yvonne Metaal, op dit moment de enige bestuurder van de Stichting Cultuurhuis. Afgelopen donderdag heb ik het faillissement van de Stichting aangevraagd. Dinsdag wordt dat in mijn aanwezigheid behandeld en vermoedelijk direct daarna uitgesproken.

De Stichting heeft moeite om een volwaardig bestuur bijeen te krijgen, sinds 1 september ben ik zelfs enige bestuurder, naast mijn fulltime baan. Na veel lobbyen, een advertentie en meer communicatiekanalen meldden zich 2 geïnteresseerde ervaren bestuursleden (dorpsgenoten) in juli dit jaar. Die wilden graag met de gemeente praten over mogelijke oplossingen. De gemeente heeft een gesprek met hen continue uitgesteld, zodat zij op 14 oktober de gemeente hebben laten weten zich niet serieus genomen te voelen en daarom af te zien van hun mogelijke voornemen bestuurder te worden.

Al vanaf de bouw kent de Stichting Cultuurhuis om uiteenlopende redenen financiële problemen. Vorig jaar zei ik tegen wethouder Pannekoek dat het financieel zo eigenlijk niet verder kon, dat dit een compleet bedrijf is en dat het financieel, juridisch en organisatorisch erg zwaar is voor een (beperkt) vrijwillig bestuur. Er zijn namelijk al ruim 30 ex-bestuursleden!!! Het bestuur is werkgever, hoofdhuurder waarvoor het contracten sluit met huurders, contacten onderhoudt, het verzorgt evenementen (veel werk en risicovol), het bestuur onderhoudt en betaalt alle eigendommen, is verantwoordelijk voor 65 vrijwilligers, is financieel verantwoordelijk, enz. enz.

De wethouder vroeg mij vooral subsidie aan te vragen, omdat anders het Cultuurhuis per 1 januari '24 zou moeten sluiten. Ik vond dat een hele zware verantwoordelijkheid en heb dat dus gedaan. In januari 2024 heb ik ook met eigen privé-geld de Stichting een lening van € 20.000 euro verstrekt, dit omdat ik vertrouwen had in het opzetten van rendabele projecten samen met de nieuwe horeca-exploitant Marco Goudswaard. Hij overleed enkele weken nadien. Het gevolg: inkomstenderving door geen uitvoering van die plannen. Vervolgens is de gemeente de kwartaal-subsidie vanaf januari steeds naar voren gaan schuiven.

Op 13 en 22 augustus is door ons een brief aan de gemeente gestuurd. We zagen 3 oplossingen en verzochten de gemeente een leidende rol te vervullen. Wat ik nooit bedoelde met een leidende rol is dat ik meteen buiten spel gezet zou worden en vanaf dat moment totaal geen inbreng meer had in welke oplossing dan ook. Ik wilde samen alle mogelijkheden bekijken/brainstormen en ieders kennis inbrengen.

De wethouder en de ambtenaar zeiden telkens dat het absoluut niet de bedoeling was om de Stichting failliet te laten gaan. Het f-woord mocht ik niet gebruiken (oplossing 1 uit die brief). Intussen moesten events in september geschrapt, omdat we geen risico konden lopen om meer geld kwijt te raken. Dit werd voor iedereen zichtbaar. Vrijwilligers stelden vragen, inwoners en zelfs een raadslid wilde weten hoe het ging, maar ik mocht niks zeggen.

Het enige tijdelijke contract (van onze zakelijk leider) mocht niet verlengd worden om kosten te besparen. Op mijn vraag hoe dan verder? kreeg ik geen antwoord.

Ik zou me vooral moeten richten op mijn gezondheid (op 9 september ben ik geopereerd voor een heuphersteloperatie).

Het werd stil. Ondanks mijn herhaaldelijke verzoek om b.v. een brainstorm, of om de tafel zitten om samen tot een oplossing te komen, gebeurde er niets; eenrichtingsverkeer: vertrouwelijkheid was essentieel, ik mocht niets zeggen tegen mijn personeel maar moest dagelijks via hen extreem veel

documenten en informatie aanleveren en vooral afwachten wat de oplossing werd. Uiteindelijk werd er na aandringen van onze -intussen pro deo verkregen- advocaat een gesprek gepland voor dinsdagavond 24 september.

Daar bleek dat de gemeente een dag eerder onze huurder, de bibliotheek, al gesproken had en vroeg: "Kunnen jullie iemand leveren die 65 vrijwilligers aanstuurt?" De huur van de bibliotheek werd opeens ook niet meer aan de Stichting betaald. Het is onzinnig dat één persoon dit kan.

Die vrijwilligers zijn trouwens allemaal gelinkt aan evenementen: ticketverkoop, gastvrouwen, regie, beeld, geluid en facilitair. Als er een tijd geen evenementen zijn lopen zij weg en holt het CH uit.

De wethouder/B&W gebruikte die avond **een overval-techniek**, men zei: we geven geen geld aan de Stichting, maar we nemen het **hoofdhuurderschap** over per 1 oktober. En daarmee ook meteen alle contracten en inkomsten van onze huurders. Dat zou meteen onze doodsteek zijn qua inkomsten. Over overnamekosten van de bezittingen werd totaal niet gesproken. Het beheer, evenementen, klantencontact etc. dat kwam later wel. Ik werd geacht de volgende ochtend een tekst aan te leveren voor de vrijwilligers en de huurders en dan zou de wethouder de dag daarna de 26^e de raad informeren. Ik voelde dat er iets niet klopte!

De dag na dit avondgesprek, na contact met oud- bestuursleden en een inventarisatie van het pand, werd mij het volgende duidelijk: Qua wonen heeft het pand voor ca. een miljoen gebouwd, d.w.z. palen geslagen, pilaren tussen vloeren gebouwd, etagevloeren, muren en daken gebouwd. Geen trappen, geen binnenmuren voor b.v. keukens, werkruimten, zaalruimten, geen vloerverwarming enz. Dit noemen ze de schil. De huur bedraagt ca. € 17.000 per maand. Het pand is getaxeerd op 2.2. miljoen, een enorme waardevermeerdering voor Qua wonen. Maar de Stichting is eigenaar van de binnenkant.

Ieder raadslid dat vindt dat er teveel geld naar het Cultuurhuis gaat, moet weten: het is voornamelijk huur voor een casco pand. Want de subsidie voor sociaal-culturele activiteiten en inclusiviteit is sinds 2016 vanaf € 35.000 flink afgebouwd. Dat was bij de bouw nooit de opzet en... Sinds 2 jaar krijgen we ook nog eens bijna € 7.500,- OZB belasting per jaar te betalen.

De gemeente Nederlek heeft 6 ton, Krimpenerwaard ca. 3 ton aan subsidie verleend aan het toenmalige bestuur. Dat had de opdracht het gebouw van een binnenkant te voorzien. Zo is er bijv. een luchtbehandelingsinstallatie geplaatst: 1.5 ton en is de theaterzaal noodgedwongen geluiddicht gemaakt: ca. 2.5 ton, zijn pantry's gebouwd, kantoorruimten, vergaderzalen, lift, enz.

Het bedrag was niet toereikend, dus de Stichting organiseerde € **126.000** euro door fondsen en van een geliquideerde huurdersvereniging. Vrijwilligers gingen daarna tegen kostprijs van materialen het pand nog verder afbouwen. Ook later is door ons nog geïnvesteerd: een balie, een bar, ca. € **55.000** voor een airco in de theaterzaal met Hepafilter, LED lampen en nieuwe kabels etc.

Deze zomer kreeg ik een toezegging van € **20.000** van het Oranjefonds voor zonnepanelen. Gaat door het faillissement nu niet meer door. En € **15.000** van de Rabobank voor verduurzamen pand en LED lampen om kosten te besparen (was destijds bij de bouw op bezuinigd) was al gestort, dat bedrag moet waarschijnlijk het faillissement in.

De Stichting is eigenaar van het totale interieur dus heeft ook alle onderhoudskosten - en die zijn hoog-, die zijn niet voor Qua wonen of voor de gemeente, maar al 8 jaar voor de Stichting. De lift ging recent kapot, was bijna 7.000 euro, motortje van de voordeur 2.000 euro.

Subsidies zijn gemeenschapskosten, kosten die je deels verkrijgt van en maakt ten behoeve van de gemeenschap, in dit geval de gemeenschap van Krimpen aan de Lek. Voorgaande Stichtingsbestuurders hebben alles uitgezocht, geoffreerd, aanbesteed, er is mee gebouwd, we

hebben het onderhouden, schoongemaakt en gerepareerd. De opmerking dat het dan allemaal door de gemeente niet overgenomen hoeft te worden, want het was destijds al betaald, valt verkeerd.

Exploiteren van een Cultuurhuis is niet core-business van de gemeente, 1 persoon van de bibliotheek 65 vrijwilligers laten aansturen en 1 beheerder voor de zalen/klanten is niet realistisch.

Via beider advocaten is vervolgens besproken:

1. Geef **een noodfinanciering** tot einde van het jaar en ga samen bedenken hoe met de Stichting verder te gaan. Of een noodfinanciering in ruil of als voorschot op *overname van de afbouw en inboedel van het pand*. (volgens de laatste liquiditeitsbegroting ging het om € 105.000 euro inclusief huur, die de gemeente nu betaalt ingevolge garantstelling)
2. Geef Noodfinanciering in ruil voor *overname van afbouw en inboedel* waarbij de Stichting zonder schulden **geliquideerd wordt** en de gemeente de tijd heeft om (in overleg met de Stichting) een plan te maken om het Cultuurhuis geruisloos over te nemen.

Deze opties konden ook worden voorgelegd, omdat de Stichting intussen over hulpkrachten kan beschikken; een leidinggevend projectleider met ICT-achtergrond wil wel bestuurslid worden en een directeur van een regionaal opererend bedrijf (beiden dorpsgenoot) wil voor langere tijd financieel adviseur worden. Zij werden beiden direct betrokken bij de gesprekken met de gemeente.

De wethouder/het College wilde dit allemaal niet.

Zij wilden eerst het huurcontract overnemen en daarmee ook de inkomsten van de huurders, dan de Stichting failliet zien gaan en kort daarvoor of daarna voor weinig geld alle eigendommen overnemen. Want waarom zou je er dan nog wat voor betalen? De crediteuren hebben dan het nakijken en wat het met mij als bestuurder doet en mijn mogelijke bestuurlijke aansprakelijkheid, daar wordt niet over gesproken. Zuiver zakelijk misschien wel een slimme zet, maar ik weet dat de taak van een gemeente breder is!

Uitspraken lieten steeds langer op zich wachten en maandag 14 oktober heeft onze advocaat de gemeente een ultimatum moeten stellen: Als er voor woensdag 16 oktober 12 uur geen overeenkomst is over noodfinanciering (hierboven optie 1 of 2) dan wordt faillissement aangevraagd.

Ons personeel heeft recht op duidelijkheid, de huurders, de vrijwilligers en ook alle partijen die bij ons een zaal hebben gehuurd of dat nog willen! Daarbij zitten we qua financiën steeds meer klem.

De gemeente heeft niet op het ultimatum gereageerd.

Toen ik donderdag de faillissementsaanvraag invulde, belde de gemeenteambtenaar met overduidelijk toehoorders op haar speaker.

De vraag was of ik wel besepte dat er nu een vacuüm ontstond en of ik voorafgaand aan de aanvraag toch nog de gemeente hoofdhuurder wilde laten worden en de huurcontracten alvast over wilde dragen.....

“Waarom hebben jullie niet gereageerd voor woensdag 12 uur?” vroeg ik.

Het stond hier niet in de agenda, excuus, was het antwoord.

Daarop heb ik de faillissementsaanvraag verzonden en dat vrijdag nog aan de ambtenaar laten weten.

Niet alleen wil ik met deze brief verantwoording afleggen, ik heb u ook kennis willen laten nemen van de feiten en omstandigheden die tot de faillissementsaanvraag hebben geleid. Want intussen is het mij duidelijk dat ik een andere kijk op dit verhaal heb dan B&W/de wethouder. Zij hebben mijn vertrouwen beschaamd.

Weet u, ik heb mij al 12 jaar lang (vanaf medio 2017 als bestuurslid PR en communicatie) met alles wat ik in mij heb ingezet voor ons Cultuurhuis in Krimpen aan de Lek. Het is een plek waar mensen zich waardevol voelen, mensen krijgen een functie, samenwerken gaat eenzaamheid tegen en zorgt voor vriendschappen (veel vrijwilligers hebben lichamelijke ongemakken of ziektes), talenten worden hier ontwikkeld en we zorgen ook nog eens voor educatieve en ontspannende evenementen.

In een positieve sfeer kan ik naast mijn fulltime baan heel veel werk aan, daar krijg ik energie van. Maar de afhandeling van deze kwestie..., daar loop ik helemaal op leeg. In dat verband is er één gunstig aspect aan dit faillissement; dat de wethouder/B&W de curator als gesprekspartner krijgt. Ik ben er klaar mee.

De wethouder/B&W heeft steeds op vertrouwelijkheid gehamerd. Intussen zijn het personeel, de huurders en de vrijwilligers ingelicht. Dus is dit het moment om ook u te informeren. Het kan niet zo zijn, dat u pas na faillissement daar iets over zou vernemen.

Resumerend:

- B&W wil niet meewerken aan een oplossing die de Stichting schuldenvrij laat liquideren en dan in overleg de taken overdraagt aan de gemeente (hoewel de wethouder tegen mij steeds heeft gezegd de Stichting niet failliet te willen laten gaan). De gemeente kan daar hooguit incidenteel een beperkt voordeel bij hebben, maar dat is onzeker, want dat is afhankelijk van hoe de curator hier mee omgaat.
- Qua exploitatiekosten van het Cultuurhuis valt er niet of nauwelijks voordeel voor de gemeente te behalen. De huur is de allesbepalende factor. Daar komen nog andere vaste kosten bij en extra kosten voor een beheerder, onderhoud pand en schoonmaak.
- Er ontstaat tijdelijk een vacuüm dat slecht is voor het Cultuurhuis en dat tot negatieve publiciteit kan leiden. B&W/de wethouder vindt dat ik daar verantwoordelijk voor ben, ik denk daar anders over: Ik ga bezit van de Stichting niet weggeven en ik wil crediteuren niet benadelen. Ik hoop dat de curator daar ook zo over denkt.
- Faillissement is m.i. niet nodig, maar door besluitvorming van B&W niet te voorkomen.

Met vriendelijke groet,
Stichting Cultuurhuis Krimpen aan de Lek
Yvonne Metaal